När andliga upplevelser blir till en snara runt foten

Spara som PDF

Många söker sig till olika former av andlighet för upplevelsernas skull. Detta har alltid varit en slags hörnpelare inom t.ex. New age-andligheten, mystiken, andra ockulta rörelser och olika sekter; det är inte minst så man lockar till sig adepter. Tyvärr söker många även andliga upplevelser i kristenheten, och där erbjuds allt oftare sådana upplevelser utan urskiljning. Inom Trosrörelsen och i rörelser som är sprungna ur Trosrörelsen är ju detta särskilt vanligt. Men det är även vanligt inom Katolska kyrkan och särskilt där mystik praktiseras. Men det finns oerhörda

essera sig för och söka andliga upplevelser.

En del menar att det inte finns någon motsättning mellan en bibliskt förankrad kristen tro och andliga upplevelser, och att upplevelser inte nödvändigtvis behöver vara förankrade i Bibeln. Men det är minerad mark! **Kom ihåg detta**: andliga upplevelser bär alltid med sig ett vittnesbörd/ett budskap, och frågan är vad dessa då vittnar om?! Det tänker inte så många på, men vaksamhet och insikt inom detta område kan vara avgörande för en människas eviga utgång!

Vad bär då andliga upplevelser med sig för budskap? Jo, de säger ju inte minst något om den person/avsändaren som eventuellt förmedlar dessa, men hur budskapet slutligen kommer att tolkas beror inte minst på hur mottagaren är rustad. Tror mottagaren/åskådaren blint på att tecken och under alltid bekräftar avsändaren på ett positivt sätt, då tror ju mottagaren/åskådaren så klart också att upplevelserna är äkta och sprungna ur en sund källa. Då ger man automatiskt avsändaren och dennes sammanhang ett godkännande. Det kan även handla om

böcker, metoder, etc. Och ett sådant godkännande kan innebära att man ramlar in i ett mycket osunt sammanhang, eller en osund andlighet, där villfarelser och villoläror kanske har fritt spelrum. Rannsakar man då inte både upplevelserna och förkunnaren/sammanhanget/lärorna utifrån Bibelns undervisning, ja då har man fått en snara runt foten och då är man mycket illa ute.

Tror man nu att andliga upplevelser och uttryckssätt bekräftar sammanhang, ja, då ger det ju också klartecken till gemenskap med sådana sammanhang. Detta är exakt hur dagens ekumenik fungerar. Hur i hela världen kan t.ex. evangeliska kristna ha ekumenik med Katolska kyrkan? Jo, för man pekar på att samma andliga erfarenheter förekommer där som i de egna sammanhangen, och då är man ju bröder, menar man. Och på samma sätt förhåller det sig ju när man kan tänka sig att ha ekumenik med t.ex. sammanhang inom Trosrörelsen. Man låter alltså erfarenheter stå över Bibelns undervisning.

Är detta den ordning Gud vill ha? NEJ, absolut inte! Hela Gamla testamentet vittnar ju om att det Gud vill se är trohet till hans Ord. Det var profeternas ständiga budskap, och det bör vara så än idag! Nya testamentet har inte ändrat på den saken heller. Observera nu detta, att andliga erfarenheter ALDRIG skall bekräfta personer och sammanhang! Om äkta andliga upplevelser som är från Gud skall bekräfta något så är det **Ordet**, dvs det bibelförankrade budskap som förkunnas. Och skall Gud vara den som bekräftar budskapet, så måste så klart budskapet stämma med/vara sprunget ur Bibeln till 100%! Det är ju vad detta bibelord säger oss:

> Mark: 16:20: ”Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och **bekräftade <u>ordet</u>** genom de tecken som åtföljde **<u>det</u>**”

Äkta tecken och under som har Gud som upphovsman kan bekräfta ett äkta budskap. Är inte budskapet i överensstämmelse med Bibeln, då kan du vara säker på att eventuella tecken och under inte har Gud som upphovsman. Men vem kan då ligga bakom? Är det inte enbart Gud som kan utföra fantastiska under? Nej, i detta får vi inte vara naiva. Ifrån Bibeln kan vi förstå att Satan kan lägga sjukdom på en människa. Och kan han göra det, då kan han så klart också ta bort den, gärna vid ett strategiskt tillfälle. Och vad vore då inte lämpligare än att göra det när en falsk förkunnare skall utföra under? Har man alltså fel inställning till allt detta kommer man då gå på ett sådant ”falskt” under och därmed ge den falske förkunnaren (och ev. hans läror) kredit för detta under. Alla under som sker – om än fantastiska – behöver alltså inte vara från Gud.

Är du en sådan person som fascineras av tecken och under och söker andliga erfarenheter, då skall du veta att du utsätter dig för enormt stora risker! Varför det? Jo, för att i den yttersta tiden (som vi nu troligen är på väg in i) skall falska profeter och förkunnare utföra stora tecken och under, och detta för att få så många kristna som möjligt in på fel väg, och till slut till totalt avfall från den frälsande tron! Du ser det i dessa ord:

> Matt 24:24: ”Ty **falska** messiasgestalter och **falska** profeter skall träda fram och göra **stora tecken och under** för att om möjligt bedra även de utvalda.”
>
> 2 Tess 2:9-10: ”Den laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker med stor kraft, med **lögnens alla tecken och under** och med all slags orättfärdighet som bedrar dem som går förlorade, **eftersom de inte tog emot sanningen och älskade den**, så att de kunde bli frälsta. Därför sänder Gud en kraftig villfarelse över dem så att de tror på lögnen och blir dömda, alla dessa som inte har trott på sanningen utan njutit av orättfärdigheten.”

Om du läser 2 Tess 2 riktigt noga, ser du då inte risken med att vara fokuserad på tecken och under? Det är ju till och med så att **GUD själv** låter villfarelse komma över de som inte är noga med sanningen (= Bibelns undervisning)! **Träder det fram personer i vår tid som sätter fokus på tecken och under och gör stor sak av sådant, då kan du vara säker på att sådana personer inte är sända av Gud!** Att blåsa upp andliga upplevelser är inte Guds sätt att agera! Gud vill att vi primärt skall söka Sanningen, och när vi fått grepp om den skall vi föra DEN vidare till andra!

Men skall vi då inte eftersträva de andliga nådegåvor som t.ex. omnämns i Paulus första brev till Korintierna? Så här inleds den 14:e kapitlet:

> 1 Kor 14:1-5: ”Sträva ivrigt efter kärleken, men **sök också vinna** de andliga gåvorna, framför allt profetians gåva. Den som talar tungomål talar inte till människor utan till Gud. Ingen förstår honom, när han i sin ande talar hemligheter. Men den som profeterar talar till människor och ger dem uppbyggelse, uppmuntran och tröst. Den som talar tungomål uppbygger sig själv, men den som profeterar uppbygger församlingen. Jag önskar att ni alla skall tala tungomål men hellre att ni skall profetera. Den som profeterar är förmer än den som talar tungomål, om inte denne uttyder sitt tal, så att församlingen blir uppbyggd.”

Här kan det vara lämpligt att se efter i den grekiska grundtexten vilket/vilka ord som blivit översatt till ”*sök också vinna*” – som det står i första meningen i bibelordet ovan. Det är då grekiskans verb *zēloute* som vi hittar i grundtexten. Det härstammar från ordet *zelos* som ungefär betyder ”en varm känsla för/mot något”. Så det Paulus skriver tycker jag **inte** vi skall tolka som att vi skall *sträva, söka, leta* efter de andliga nådegåvorna, utan istället att vi skall känna för dem, längta efter dem och därmed be Gud ge oss dessa – och detta för hela den kristna gemenskapens skull ! Vi kan inte själva ta oss Guds andliga nådegåvor. Det hjälper inte heller att besöka den och den förkunnaren för att eventuellt få ”smörjelsen”. Observera att det är frågan om GÅVOR och det är Gud som är givaren. Så att be och önska är det vi skall göra!

Nu skall du också vara observant på en sak med anknytning till detta om nådegåvor, och det är att t.ex. tungotal och helande även förekommer i många **ockulta** sammanhang. Så bara för att man ser/hör sådana saker, så behöver det inte betyda att allt är frid och fröjd. Frågan är vad för ”evangelium” som förkunnas. Är det helt bibelförankrat? Och hittar du inget i Bibeln om vissa särskilda andliga företeelser och upplevelser, ja, då är mitt råd att vara ytterst försiktig med det. Kanske rent av lämna det bakom dig helt.

Sedan är det ju så, att sann kristen tro i sig inte alls är baserad på upplevelser utan på ett budskap: **evangeliet**! Och evangeliet handlar inte om upplevelser (eller känslor) utan om ett budskap baserat på ord som är Sanningen! Budskapet säger oss att alla människor är syndare, att vi just därför förlorat gemenskapen med Gud och att vi därför kommer att gå evigt förlorade om vi inte blir frälsta till evigt liv. Evangeliet säger också att Gud besökte sin skapelse, att han – Jesus Kristus – dog på ett kors för våra synders skull, att om vi tar detta till oss i tro och trofasthet, om vi omvänder oss till Gud och hans väg för oss, då **tillräknas** detta oss som rättfärdighet, en rättfärdighet som innebär att vi får ärva evigt liv tillsammans med Gud!

Nu utesluter inte detta att man som kristen kan få vara med om andliga upplevelser, men det är inget som tron skall vara grundad på, och det är inget man skall söka – detta inte minst beroende på riskerna som finns med det. Om Gud vill låta oss få erfara starka saker, då må det vara hänt, och det får vi tacka honom för i så fall. Men blir vi utan sådana erfarenheter, då får det också vara helt ok. Vår tacksamhet skall ligga i det faktum att vi genom Jesu försoningsgärning och vårt JA till detta erbjudande ÄR frälsta till evigt liv! DETTA ÄR DET STORA MED SANN KRISTEN TRO!

/Lennart

Läs mer på samma tema:

- Arvet från skeendet på Azusa street
- Guds helande har en djupare innebörd
- Profetskola – rätt eller fel?
- Det Stora Avfallet I - ett bibelstudium i videoformat!